

[Finansministeren.]

saa længe som muligt skal undlade at lovgive om, hvorledes Folk skal anvende deres Penge, og jeg tror ogsaa, man i dette Tilfælde skal lade Tjenestemændene og Tjenestemandorganisationerne ligesom alle andre selv faa Lov til at bestemme, hvorledes de vil anvende deres Penge, og ikke give særlige Regler i saa Henseende, for at de kan opnaa det, som efter min Mening er en Tjenestemands Ret, nemlig Forhandlingsret og Anerkendelse. Naa, jeg ved jo ikke, hvor højtideligt man fra de Herrers Side, der har foreslaaet dette i Kommissionen, har taget det, eller hvor højtideligt man vil tage det fra anden Side, men jeg maa altsaa sige, at jeg finder det ganske upaakrævet at drage disse Spørgsmaal frem.

Med Hensyn til Forhandlingsretten har det brændende Spørgsmaal altid været, om man kunde forhandle om tekniske Spørgsmaal, og paa dette Punkt er det foreslaaet i det Forslag, som jeg nu forelægger, at der skal være Mulighed for at faa Forhandling ogsaa om tekniske Spørgsmaal. I det Forslag, der var formuleret fra Kommissionens Side om dette Punkt, hed det, at der kunde forhandles om tekniske Spørgsmaal, naar disse Spørgsmaal ikke beroede paa ingeniørmæssig, lægekyndig eller lignende Sagkundskab. Da jeg havde Forhandling med Tjenestemandorganisationerne, blev der fra Sølvsnoernes Side gjort opmærksom paa, at denne Formulering vistnok vilde kunne misbruges i et eller andet Tilfælde, og de ønskede derfor, at der blev foretaget en Ændring. Jeg har derfor foretaget den Ændring, at der kommer til at staa, at de Spørgsmaal, som der ikke kan forhandles om, er saadanne Spørgsmaal, der væsentlig beror paa videnskabelig Sagkundskab, saa undgaar man denne Oprensning af de forskellige Ting. Det er en Imødekommenhed overfor Tjenestemændene, og jeg tror, det reelt set er det samme Indhold, der findes i Paragraffen i begge Tilfælde. Men jeg har ligesom Tjenestemændene ment, at der kunde være Mulighed for Misbrug, hvis man tog den Formulering, der var foreslaaet fra Kommissionens Side.

Endelig foreslaas der i Lovforslaget, at der oprettes en Voldgiftsret for Tjenestemandsspørgsmaal, som ikke kan indbringes for Domstolene. Jeg mener, at der derved er imødekømt et Krav, som Tjenestemændene i lang Tid, efter min Mening med Rette, har fremsat, og som jeg for mit Vedkommende gerne vilde se opfyldt ved

denne Lejlighed. Om hele dette Spørgsmaal, Indførelse af Voldgiftsret, har Kommissionen ikke gjort Indstilling i den Forstand, at den har anbefalet eller besluttet at foreslaa det, idet Kommissionen har erklæret, at den blot har udarbejdet disse Forslag rent teknisk, saaledes som den mente de kunde lyde. Man kan derfor ikke sige, at Kommissionens Medlemmer har bundet sig til disse Forslag; men naturligvis, naar jeg forelægger dem her, er det, fordi jeg mener, de bør forelægges, og de forelægges altsaa for saa vidt paa mit Ansvar, men i den Udformning, som de har faaet i Kommissionen ved Forhandling mellem Kommissionens Medlemmer.

Jeg har nu gennemgaaet de forskellige Sider af det Lovforslag, som Kommissionen har udarbejdet, og som jeg har forelagt i den Skikkelse, hvori det er fremkommet, med ganske uvæsentlige Ændringer. Jeg skal derefter tillade mig at anbefale det til velvillig Behandling her i Tinget.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Jeg har den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere. Efter den udførlige Redegørelse, som min højtærede Kollega Finansministeren nu har fremsat med Hensyn til Lønningskommissionens Nedsættelse, dens Arbejde, Principperne for Lønningslovforslaget o. s. v., kan jeg fatte mig overordentlig kort. Ligesom det Lønningsforslag, Finansministeren fremsatte paa Regeringens Vegne, var i nøje Overensstemmelse med den Overenskomst, der blev opnaaet i Lønningskommissionen mellem alle Partiers og alle Tjenestemandgruppers Repræsentanter, saaledes forholder det sig ogsaa med Lønningsforslaget for Folkeskolens Lærere. Folkeskolens Lærerstand var repræsenteret i Kommissionen, og Kommissionen afgav sin anden Betænkning den 26. November; denne Betænkning vil man finde i sin Helhed som Bilag til Lovforslaget. De Principper, som den højtærede Finansminister fremsatte, er ogsaa lagt til Grund for dette Lønningsforslag med de Tillempelser, som er en Selvfølge paa Grund af Folkeskolens og Folkeskolelærernes særlige Forhold. Her er jo ikke blot Staten Arbejdsgiver, her er det ogsaa Kommunen, her fordeles Udgifterne mellem Staten og de enkelte Kommuner og Skolefonden. Jeg tror derfor, jeg kan indskrænke mig til at henvise til denne Betænkning og til selve Lovforslaget og skal kun lige til sidst understrege, hvad den samlede Udgift vil blive, nemlig en Merudgift